

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. בן דרך אשה מנאפת
אכלה ומחתה פיה
ואמרה לא פעלתי און:
משלי ל כ

גליון הש"ס

ממתני' לנתין ולממזר ע"י
גיסין פט ע"א תוס' ד"ה
בצוולה ובמהרש"א שם:
תוס' ד"ה רב אסי וכו'
משענה מעולה ביותר. וכ"כ
הרשב"א קדושין דף נ ע"א
ד"ה הא:

מוסף רע"י

[illegible]

תוספות רי"ד

אֲדָכִי קֶשֶׁת הַלֹּחֶט
אֶתְלַתְּלֵךְ דְּקִיילֵךְ הַלֹּחֶט
כִּרְצִי בִּדְבִי. וְהָא אֹמֵר
דְּיִי אֹמֵר שְׂמֹאל הַלֵּבָה
שִׁי שִׁי: מַנְיָ הָא
אֹמֵרֵת מוֹכֵת עֵץ אֲנִי הוּא
אֹמֵר שֶׁ בִּי אֵלֵךְ דֹּרֵם
וְהָא חֲנִין אֵלֵךְ הַחַיָּה
דְּרֹדֹסֵת אֵישׁ עֵץ שְׂחָבִיא
דְּרֹאֵי לְדִבְרֵיהּ: שְׂעֻתִּיהוּ
בְּכֹמֵא. הָא רִמָּה לֵיחַ וְתוֹכֶתָהּ
הָא רִמָּה לֵיחַ וְתוֹכֶתָהּ
וְיִחְנֵן אֹמֵר בְּמַתִּים וּמִנֵּה
יִפִּי אֵי אֹמֵר מוֹכֵת עֵץ
וְהָא רִשׁ לֵי אֹמֵרֵת אֲדָכִי
שְׂלָל הַכְרֵת בִּי הוּא אֹמֵר
דְּרֹדֹסֵת אֵישׁ וְרֹאן לֵךְ
אֵלֵךְ מִנֵּה וְכֹסֶנֶה בְּחֻקָּהּ
בְּחֻלָּה וּמִצָּחָה כְּעוֹלֵה שֶׁ
לֵךְ כְּתוּבֵת מִנֵּה וּמִסְכֵּל לֵךְ
רִימָּה אֹמֵר מוֹכֵת עֵץ בִּי

הכיר בה בין לא הכיר
עץ דמתי' ר"מ היא ד
אלא מנה מאי איכא ב
דלעיל סבר לה תנא דמ

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

ה'תשנ"א. מה היא תוצעתו ומה הוא רוצה ליתן? וימרת מוכת עץ אני יש יוש מאתים ואע"פ שלא דאם כן קשיא הלכה רב נחמץ רב ר' יוחנן לאו ש"מ כדמש' אומרת מוכת עץ אלא דרוסת איש אליעזר אומרים נאמנא לא מפיא אנו חיין אלא איש עד שתיבא טענתיהו במאי ר' זמנה רבי אלעזר אמר יוחנן אמר במאתים דאמר בין הכיר בה ו

רבני אלעזר אומר ב
 כרבנן דאמרי בין הכ
 מנה בשלמא ר' אלע
 דקא מוקי לה כרבנן
 אמר כר' אלעזר קסמס
 ונמצאת בעולה יש
 הוא קאמר מנה והיא
 בין מענה ידיה לש
 אלעזר היינו דקתני ת
 בר חמא וחדא לאפפ
 א"ר ששתי אלא לר'
 להודיעך כחו דרבנ
 כחו דרבי יהושע קמי
 יהושע דאף על גב
 מהימנא בתייתא
 גמליאל דאע"ג דליב
מתני ראוה מדרב
 מה מיבוי של איש זו
 ירבן גמליאל ורבי אל
 יהושע אומר לא מפ
 בחזקת בעולה * לנת
 ראה לדבריה * הית
 מה מיבוי של עובר ז
 ירבן גמליאל ורבי אל
 יהושע אומר לא מפ
 בחזקת מעוברת לנת
 ראה לדבריה *

דפסולין לנתין
לפסול פסלה מן
כשרה לכהונה
נגלה לפסול לה:
מ' מפרש שרמי
ואש"פ שלח
לכהונה לרבי
עשו ציוחסין:
גאון נקט תשמ"ט
לזעירי היינו
להודיעך כמו
לראו שנצלה
דיעך כמו דרבנן
העובר הזה

לר"ג דאי אשמועינן בדידה הוה אמינא אזל עובר דלא הוה ליה חזקה דכשרות אימיה לי כיון דמדברת בראיה שנבעלה: **מלך דלא ררבי יושע.** דמשום יחוד מחזיק

תקת בחולה ונמצאת בעולה כתובתה מנה הלכך ע"כ מוכת
ת איש את ואין לך אלא מנה דאי רבנן היא לא טענה
במנה טענה לו ומנה מודה לה ופי' [המורה] סבר לה
רבנן ועביד כר"מ ור"א סבר במנה ולא כלום סבר לה

רַב אֲבִי אָמַר נִבְעָלָה. חֶסֶד
לְכַשֵּׁר וְנִעְלָמִי בְּמִגְדָּל
יְהוֹשֻׁעַ לֵית לִיָּה מִגְדָּל מִגְדָּל
מִגְדָּל גְּמוּרָה דִּהָא אֲפִילוּ אֲמַר

דאס כן קשיא הלכתא אהלכתא דקיימא רב
 ה' הלכתא כרב נחמן בדיני ובהא אמר רב
 יהודה אמר שמואל הלכה כרבן גמליאל
 אלא לאו ש"מ כדמשנינן ש"מ: **מתני'** ה' היא
 אומרת מוכת עין אני והוא אומר לא כי
 אלא דרוסת איש את ר'רן גמליאל ורבי
 אליעזר אומרים נאמנת ורבי יהושע אומר
 לא מפיה אנו חזין אלא הרי זו בחזקת דרוסת
 איש עד שתביא ראיה לדבריה: **גמ'**
 טענתיהו כמאי ר' יוחנן אמר במאתים
 וזמנה רבי אלעזר אומר במנה ולא כלום רבי
 יוחנן אמר במאתים ומנה סבר לה כ"מ
 דאמר בין הכיר בה ובין לא הכיר בה מאתים
 ורבי אלעזר אומר במנה ולא כלום סבר לה
 כרבנן דאמרי בין הכיר בה בין לא הכיר בה
 מנה בשלמא ר' אלעזר לא קאמר כ' יוחנן
 דקא מוקי לה כרבנן אלא רבי יוחנן מ"ט לא
 אמר כ' אלעזר קסבר כנסה בחזקת בתולה
 ונמצאת בעולה יש לה כתובה מנה הכא
 הוא קאמר מנה והיא קאמרה מנה מאי איכא
 בין טענה ידידה לטענה ידידה בשלמא לר'
 אלעזר היינו דקתני תרתי חדא לאפוקי מדרמי
 בר חמא וחדא לאפוקי מדרב חייא בר אבין
 א"ר ששת אלא לר' יוחנן תרתי למה לי חדא
 להודיעך כחו דרבן גמליאל וחדא להודיעך
 כחו דרבי יהושע קמייא להודיעך כחו דרבי
 יהושע דאף על גב דאיכא למימר מיגו לא
 מהימנא בתרייתא להודיעך כחו דרבן
 גמליאל דאע"ג דליכא למימר מיגו מהימנא:
מתני' ר'אזה מדברת עם אחד ואמרו לה
 מה טיבו של איש זה איש פלוני וכתן הוא
 ירבן גמליאל ורבי אליעזר אומרים נאמנת ור'
 יהושע אומר לא מפיה אנו חזין אלא הרי זו
 בבחזקת בעולה לנתין ולממזר עד שתביא
 ראיה לדבריה היתה מעוברת ואמרו לה
 מה טיבו של עובר זה מאיש פלוני וכתן הוא
 ירבן גמליאל ורבי אליעזר אומרים נאמנת ור'
 יהושע אומר לא מפיה אנו חזין אלא הרי זו
 בבחזקת מעוברת לנתין ולממזר עד שתביא
 ראיה לדבריה: **גמ'** מאי מדברת ועירי
 אמר נסתרה רב אסי אמר נבעלה בשלמא
 לעירי היינו דקתני מדברת אלא לרב אסי
 מאי מדברת לישנא מעליא כדכתיב: ואכלה
 וימחתה פיה ואמרה לא פעלתי און בשלמא
 לעירי היינו דקתני תרתי מדברת ומעוברת

אלא לרב אסי תרתי למה לי הדרא להכשיר ב
למאן דאמר לרברי המכשיר בה מכשיר בבית
פוסל בבתה מאי איכא למימר רב אסי סבר
בביתא א"ל רב פפא לאבבי לויצירי דאמר מאי
מהימנא האמר רב יימלקין על היחוד ואין א
אפי' תימא ר' יהושע ימעלה עשו ביוחסין מית

עין צדקה הוה אמינא איהי הוואיל דהוה לה חוקה ליה חוקה דכשרות אימא לא: הניחא למ"ד נ"ו. לל רת צראה שנעלה: מלקין על היחוד. מכת מרדות ע. דמשום יחוד מחזיק לה ננעלת: ציוחסין. צ

ההכתובת מנה הלכך ע"כ מוכת
אמנה דאי רבנן היא לא טענה
ומודה לה ופי' [המורה] סבר לה
אם סבר במנה ולא כלום סבר לה

יג.

ואמר נבע"ה. אבל נסמרה מודה ר' יהושע שנאמנת לומר
נבעלתי כמנו דאי עניא אמרה לא נבעלתי וא"ת והא רבי
אליהו מנו גבי משארכמי נאנסמי ויש לומר דהתם לא הוי
היא אפילו אמרה מוכח עץ אני אינה נאמנת לרבי יהושע
דמתן במתני' ולא קרי ליה מנו אלא
לפי שהיא *טע"פ מעולה ציומר:
חדא *הבשירי בנה וחדא *הבשירי
בבתה. ולריכי מרתוייה חדא
להודיען כמו דרנן גמליאל וחדא
להודיען כמו דרבי יהושע:

וְאָמַר לֵאמֹר לֹא כִי
 מְלֵאִיל וּרְבִי
 הוֹשֵׁעַ אֹמַר
 חֲזָקַת דְּרוֹסַת
 בְּרִיָּה: **גמ'**
 מֵרַח בְּמֵאתִים
 אֶל כָּלֹם רְבִי
 אֵלֶּה **ס** כְּרִ"מ
 בָּה מֵאתִים
 וְכֹסֶם סָבַר לֵה
 אֵלֶּה הַכִּיר בֵּה
 מֵרַח כְּרִ" יוֹחֲנָן
 חֲנָן מִ"ט לֹא
 חֲזָקַת בְּתוּלָה
 מִנָּה הַכֹּא
 הָמָא אִיכָא
 בְּשַׁלְמָא לִרִי
 פּוֹקִי מִדְּרַמִּי
 אֵיכָא בְּרִי אַבִּין
 אֵיכָא לִי הָדָא
 אֵיכָא לְהוֹדִיעַךְ
 כְּחוֹ דְּרַבִּי
 בְּרַח מִיּוֹגֵי
 כְּחוֹ דְּרַבִּין
 וְיֹגֵי מִהֵימָנָא:
 וְאֹמְרוּ לֵה
 וְכֹהֵן הוּא
 נֶאֱמַנְתָּ וְרִי
 אֵלֶּה הָרִי זֹו
 עַד שְׁתִּבִּיא
 וְאֹמְרוּ לֵה
 וְכֹהֵן הוּא
 נֶאֱמַנְתָּ וְרִי
 אֵלֶּה הָרִי זֹו
 עַד שְׁתִּבִּיא
 בְּרַת **ז** זְעִירִי
 אֵלֶּה בְּשַׁלְמָא
 אֶל לֶרֶב אִסִּי
 תִּבִּי יֵאֱכֹלָה
 אֹן בְּשַׁלְמָא

ת ומעוברת
א להכשיר בה וחדא להכשיר בבתה^(ט) הניחא
מכשיר בבתה אלא למ"ד לדברי המכשיר בה
ב אסי סבר כמ"ד לדברי המכשיר בה מכשיר
דאמר מאי מדברת נסתרה וא"ר יהושע לא
יחוד ואין אוסרין על היחוד לימא דלא כר"י
ביוחסין מיתיבי ראוה שנכנסה עם אחד לסתר
או

ה' לה חזקה דכשרות מעיקרה אמרי' אוקמה אחזקה
 ז' למ"ד נו'. לקמן בשמעתין [ע"ב]: מאי איכא למימר.
 מכת מרדות: ואין אוסרין. אשה על בעלה בשביל
 : ציוסין. כהונה: לספר. משמע יחוד בעלמא:

למחשבה

עין משפט
נר מצוה

עַם אֲמִי פִּיִּיא מַהֲלִי
אִישׁוֹת הַלֵּבָה י
טוֹשֵׁעַ אֲהֵם סִימֵן סָה
סָפֵף ט:
ב ב ג ד ה ו ז ח ט י
מַהֲלֵבוֹת אִישׁוֹרִי בִּיֵּאֵה
הַלֵּבָה יֹא וְפִיִּיא הַלֵּבָה יֹא יֵד
סָמָג לֵאחֹז קָבָה טוֹר שׁוֹעִי
שֶׁס י ו סָפֵף ז:
פ פֶּה ג מִי פִּכְכִּי שֶׁס הִלִּי
ג סָמָג לֵאחֹז רָכוּ
טוֹשֵׁעַ שֶׁס סִימֵן כֹּכ סָפֵף
ב:

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible][illegible]

הא דאמר רב מלקין על